

Димів долинних вечорове стлище

Микола Вінграновський

Димів долинних вечорове стлище,
Крила низького повечірній плин,
І попелище хмар ще попліє поки що
До погляду зорі подимлених долин.

Долинює відра криничний темний голос,
Важкий холоне пил, немов гречаний мед.
Одягнений, як з голочки, з малого
Не диха над водою очерет.

Додому дітлашні вечірньосірогусо,
Вечірньосірогусто ластівкам —
Додому всі, хто є: стручок квасолі луснув
І лусканням своїм всіх на ніч налякав.

Та кашлянуло в полі за городом,
Йому відкашляло у нашому дворі,
І тихо сни пішли своїм легким походом,
Старі і молоді, в подимленій зорі...